

CUVINTELE FĂRĂ GREȘ ALE FĂGĂDUINȚEI

În dimineața aceasta aș vrea să ne rugăm ca Domnul să ne dea o asemenea credință încât să ajungem cu toții în starea necesară rugăciunii pentru bolnavi, apoi aș vrea să ne rugăm și pentru Convenția Oamenilor de Afaceri Creștini, care va începe joia viitoare.

După cum știți, este al treilea an de când locuiesc la Tucson, dar de multe ori am spus că „locuiesc la Ierusalim.” De exemplu, aseară nu am putut să-l conving nicicum pe un polițist că acesta este Ierusalimul. Eram în drum spre „Crucea apașilor” când mi s-a stins unul dintre faruri. Mi-am zis că-l voi repara la stația de benzină, dar curând mi s-a stins și celălalt. Privind din întâmplare în spate, am observat lumina roșie a poliției. Am oprit, iar polițistul m-a întrebat:

„Știi de ce te-am oprit?”

„Da”, am răspuns eu. „Din cauza farului.”

„Așa este. Știi că nu ai voie să circuli așa?”

„Știu, domnule, dar nu am întâlnit nici o benzinărie ca să opresc să-l repar.”

„Dar de unde ești?”

„Din Ierusalim.” „Poftim?”

S-a uitat la permisul meu și apoi m-a întrebat:

„Ești predicator?”

„Da, domnule, și sunt din Ierusalim.”

„Din Ierusalimul de peste ocean?”

„Nu, domnule. Eu sunt din Ierusalimul de peste deal, din Tucson. Așa îi spunem noi. Am fost jos, în Ierihon, și am predicat acolo.” M-am mirat că nu m-a amendat, ci mi-a zis doar: „Grăbește-te și repară-ți farul.”

...Doamne Isuse, ne încredințăm Ție pentru serviciul acesta, fiindcă ne amintim de toate lucrurile pe care le-ai spus și le-ai făcut înaintea noastră. De aceea Te lăudăm, Te onorăm și Ți mulțumim cu recunoștință.

Îmi amintesc că toamna trecută, în timp ce veneam în jos, cam la cinci sute de mile de aici, Tu mi-ai arătat acel munte și mi-ai spus: „Du-te înapoi și roagă-te pentru bolnavi până vine timpul.” Și astfel, iată-mă aici, Doamne, nu ca să mă vadă acești oameni, ci ca să împlinesc ceea ce mi-ai poruncit. Ajută-mă, Te rog în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Haideți să deschidem Bibliile la **Evangelia după Matei, capitolul 24**, de unde vom citi **versetele 32-35**:

„De la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape.

Tot așa, când veți vedea aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.

Adevărat vă spun că, nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri.

Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”

Din acest text aș vrea să iau titlul: **„Cuvintele fără greșală ale făgăduinței.”** Pe aceasta se odihnește credința noastră: pe Cuvântul fără greșală al făgăduinței sau pe făgăduința lui Dumnezeu.

Aș vrea să fiți foarte atenți, pentru că noi toți dorim să Îl vedem pe Domnul proslăvindu-se. Eu cred cu adevărat că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, fiecare făgăduință pe care ne-a dat-o El, este adevărată, fiind valabilă pentru toți cei care o acceptă. Desigur, sunt mulți care încearcă s-o accepte și nu pot, dar sunt și unii care nu pot s-o accepte. Acesta este motivul pentru care trebuie să predicăm Evanghelia și să arătăm că vindecarea este pentru toți, deși știm că nu este așa, deoarece este numai pentru cei care pot s-o primească.

Aș vrea să fiu cât se poate de sincer, de aceea vă spun că noi trebuie să propovăduim mântuirea și să spunem că ea este pentru toți, deși știm că nu toți oamenii pot s-o primească; știm că nu toți pot vedea aceste lucruri.

De altfel, Isus a spus: *„Ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud; pentru că mulți, „măcar că văd, nu văd și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.”* (Matei 13.16,13).

Vindecarea divină este numai pentru cei ce cred, pentru că nici un om nu poate crede dacă în el nu este Ceva care să Îl facă să creadă.

Isus a mai spus că dacă s-ar fi făcut în Sodoma și în Gomora lucrările care au fost făcute în Capernaum și în celelalte cetăți prin care a trecut El, *„ar fi în picioare până în ziua de azi.”* (Matei 11.23), iar eu vă spun: „Dacă mărețele lucrări care au fost făcute în Phoenix, s-ar fi făcut în Sodoma și în Gomora, ar fi rămas în picioare până astăzi și nu ar fi ajuns pe fundul Mării Moarte. De ce spun aceasta? Pentru că toți cei care au fost bolnavi au privit numai la vindecare, dar dacă s-ar fi oprit numai o clipă să vadă ce vrea să spună Cuvântul...

Biblia spune că *„credința vine în urma auzirii Cuvântului”*, a făgăduinței. Astfel, dacă nu aveți o făgăduință vă avântați pe baza propriei voastre credințe, dar dacă puteți lua făgăduința lui Dumnezeu, vă aparține. Femeia care s-a atins de haina Lui nu a avut nici o făgăduință în acest sens, dar credința i-a adus vindecarea. Prieteni, dacă ea a putut obține vindecarea fără să aibă vreo făgăduință, cu cât mai mult ar trebui s-o obținem noi, care stăm pe o făgăduință pe care Dumnezeu o desfășoară și o adeverește sub privirea noastră, căci aceste lucruri au venit ca să confirme Cuvântul Său.

Priviți la copilașii aceștia pe care tocmai i-am binecuvântat: amândoi sunt o minune dumnezeiască ce întrece înțelegerea medicală. Gândiți-vă numai la lucrurile care au fost făcute.

Face Dumnezeu vreo diferență? Sigur că nu. Astfel, dacă vindecă pe cineva, îl va vindeca și pe celălalt, de aceea singurul lucru care vi se cere este să aveți credința necesară; credința care se bazează pe ceva ce știți, nu pe o bănuială sau pe o presupunere.

Adevărul este că întotdeauna, de-a lungul timpului, oamenii s-au bazat pe aceasta. Acesta este motivul pentru care am și ales textul în care Isus a spus că *„cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”*

Aici este o făgăduință care spune că *„nu va trece neamul acesta până nu se vor împlini aceste lucruri.”* (Matei 24.35,34). Dacă, din întâmplare, se află printre noi

vreun necredincios, vreau să spun că textul acesta este cea mai mare piatră de poticnire pentru mulți, deoarece se gândesc să Isus se referea la generația căreia îi vorbea El. Haideți să lămurim aceasta, astfel încât să putem ajunge la subiect.

Dacă citim în Matei 24.1-3, vedem că ucenicii l-au pus trei întrebări Domnului Isus:

„La ieșirea din Templu, pe când mergea Isus, ucenicii Lui s-au apropiat de El ca să îi arate clădirile Templului.

Dar Isus le-a zis: „Vedeți voi toate aceste lucruri? Adevărat vă spun că nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.”

El a șezut jos pe muntele Măslinilor, iar ucenicii Lui au venit la El, la o parte, și l-au zis: „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?”

Ei l-au pus aici trei întrebări, iar El a răspuns la fiecare în parte. Deci ucenicii l-au întrebat:

1. Când nu va mai fi piatră pe piatră?
2. Care va fi semnul venirii Tale?
3. Care va fi semnul sfârșitului lumii?

Ucenicii l-au pus trei întrebări, iar El a răspuns la toate.

Marii învățați plasează prima întrebare și răspunsul la ea: „*Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat*” (v. 20), la o dată viitoare, adică la venirea Domnului la sfârșitul lumii, ceea ce nu este adevărat, deoarece acest lucru s-a întâmplat în anul 70 d.Hr. când puternica oștire romană, condusă de generalul Titus, a înconjurat cetatea, a cucerit-o și i-a dărâmat zidurile. Referitor la acest eveniment, Isus a spus:

„Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că pustiirea lui este aproape.” (Luca 21.20). *„Atunci, cine va fi la câmp, să nu se întoarcă să-și ia haina.”*

Plecând de la aceste versete, unii oameni încearcă să-și sprijine doctrina „pe Biblie”, cum spun ei, și susțin că Domnul Isus va veni în ziua Sabatului. Ei bine, dacă venirea Sa este universală, cu siguranță nu se poate ține Sabatul, deoarece pe o parte a pământului este ziua de Sabat, în timp ce pe partea cealaltă este ziua de după Sabat. Ținerea Sabatului a fost dată pentru poporul Israel, nu pentru Biserica universală. Înțelegeți? Totuși, oamenii iau aceste lucruri din Scriptură și scot tot felul de învățături. De ce fac aceasta? Pentru că nu au Duhul Sfânt.

După părerea mea, în Matei 24.32, Isus S-a referit la generația care va vedea smochinul înflorind.

„De la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape.

Tot așa și voi, când veți vedea aceste lucruri...”

Când veți vedea aceste lucruri, aceste trei întrebări împlinite, să știți că timpul este aici.

„Generația care va vedea smochinul...” Smochinul îl simbolizează întotdeauna pe Israel, iar când Israelul se întoarce în țara lui și devine o națiune, generația care vede acest lucru, nu va trece până nu se va împlini tot ce s-a spus.

Prieteni, tot ce-a spus El aici s-a împlinit. Israelul este în țara lui; este o națiune. Are moneda lui, steagul lui, este membru al Națiunilor Unite, acest lucru întâmplându-se pentru prima dată după 2500 de ani.

O, iar Isus a spus că generația care va vedea acest lucru... În Biblie o generație are 40 de ani, de aceea din clipa când Israelul a devenit națiune, în decurs de 40 de ani, pe acolo pe undeva va fi timpul venirii Lui.

Și încă ceva: la fiecare 2000 de ani s-a întâmplat ceva pe pământ: politica și toate celelalte lucruri au falimentat, de aceea Dumnezeu a trebuit să trimită ajutorul Său oamenilor.

După primii 2000 de ani, lumea a fost distrusă cu apă; după următorii 2000 de ani a venit Hristos, iar acum, oamenii spun că din 1961 mai sunt încă 17 ani până se împlinește același număr de ani. Vedeți? El este la ușă, de aceea următorul lucru pe care-l așteptăm este venirea Domnului, toate celelalte semne combinându-se împreună. Acesta este motivul pentru care în seara aceasta voi încerca să-i fac pe oameni să stea exact pe Cuvântul făgăduinței; exact pe ceea ce spune Cuvântul. Stați doar pe El!

Când am venit la Hristos, am știut că trebuie să am un fundament pe care să stau. Astfel, am fost ordonat ca predicator în Biserica Misionară Baptistă, dar când am văzut cât este de contrară Scripturii învățătura lor, nu am putut să mă bazez pe doctrina ei și m-am hotărât să merg la biserica mamei mele, care era metodistă. Dar și acolo am găsit același lucru, așa că am tras o concluzie, și anume că dacă Isus va veni după metodiști, cu siguranță îi va lăsa jos pe bapțiști, iar dacă va veni după bapțiști, vor rămâne jos metodiștii. Totuși am văzut că în ambele grupări sunt oameni cumsecade.

Atunci se ridică o întrebare: Dacă Isus vine după o biserică, pe care o va alege când sunt vreo nouă sute și ceva de organizații?

Concluzia este clară: Dumnezeu nu își va judeca poporul prin doctrina unei biserici, ci îl va judeca prin Isus Hristos, iar Isus Hristos este Cuvântul.

Și ce spune Ioan în versetul 1 din primul capitol al cărții Lui? *„La început era Cuvântul...”* Dar înainte să fi fost Cuvântul, a fost un gând. Deci: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”* Totul era Dumnezeu. Apoi Dumnezeu a exprimat Cuvântul care a fost hotărât încă înainte de întemeierea lumii, pentru a aduce la El o Biserică fără pată și fără zbârcitură, iar timpul merge chiar acolo, fiindcă acolo va fi o Biserică slăvită, fără pată și fără zbârcitură. Nădejdea mea este că toți cei prezenți în locul acesta suntem mădularele acelei Biserici.

Prieteni, este o singură cale de-a intra în această Biserică, iar aceea nu este prin vreo denomi-națiune, ci prin nașterea din nou.

Poate zici: „Eu cred aceasta!” Dacă crezi cu adevărat, vei întări cu „Amin” fiecare Cuvânt al acestei Biblii, deoarece fiecare iotă a acestei Cărți este Hristos, și fiindcă sunteți o parte din Hristos, Duhul Sfânt vă descoperă Adevărul.

Fiecare epocă a avut o parte din Cuvânt care trebuia împlinită, iar Dumnezeu a trimis întotdeauna un proroc, pentru că Cuvântul vine la proroc, acesta fiind un descoperitor al gândurilor inimii. Ați observat aceasta? Prorocul știe care este însărcinarea sa, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu deosebește prin el gândurile inimii și spune lucrurile dinainte.

Ați luat vreodată un dicționar evreiesc vechi, ca să vedeți ce înseamnă cuvântul „văzător”? Văzătorul este unul care are descoperirea divină a Cuvântului scris. Cum este legitimat? Prin faptul că vede lucrurile înainte de a se întâmpla, iar la

vremea hotărâtă se împlinesc întocmai. Cum se potrivește aceasta cu Scriptura!

„Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.” (Numeri 12.6). Dacă lucrurile spuse de el se vor împlini, înseamnă că sunt de la Dumnezeu, dar dacă nu se vor împlini, să nu îl ascultați pentru că nu Domnul l-a trimis.

Cuvântul lui Dumnezeu este corect întotdeauna. În felul acesta, eu pot cunoaște dacă omul cu care vorbesc are sau nu adevărata descoperire a Cuvântului.

Biblia este Cuvântul divin scris de proroci, deoarece la ei venea Cuvântul Domnului, iar noi ne încredem din toată inima în El.

Poate zici: „Frate Branham, în Vechiul Testament erau proroci...” În Evrei 1.1-2 scrie că *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul...”* Vedeți, prin Isus Hristos, iar Isus este Cuvântul. Aceasta înseamnă că El își descoperă Cuvântul prin Isus Hristos. Cuvântul însuși Se descoperă dovedind că este viu, dar tocmai aceasta nu pot vedea oamenii.

Așa l-a recunoscut micuța femeie de la fântână. Cum i-a spus ceva despre viața ei, femeia l-a spus: *„Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia ne va spune toate lucrurile.”* (Ioan 4.19-20). El i-a răspuns simplu: *„Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.”* (v. 26). Cum putea nega ea cuvintele Lui când mai întâi făcuse lucrarea? Lucrarea făcută de El adevărea că era Prorocul așteptat.

Ei nu mai avuseseră de sute de ani un proroc, iar Omul acesta, Prorocul acesta, dovedea că era chiar Mesia. Nu-i de mirare că micuța femeie a alergat în cetate și le-a spus tuturor: *„Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?”* (v. 29).

Noi știm că Cuvântul destinat fiecărei epoci va fi descoperit în totalitate și legitimat de Dumnezeu, deoarece așa a făgăduit El.

Oamenilor din timpul lui Noe le-a fost greu să-l înțeleagă. El l-a auzit pe Dumnezeu vorbind și a știut că era Cuvântul Său deoarece era prorocul lui Dumnezeu.

Dumnezeu l-a trimis să vestească marele potop care urma să vină, iar la porunca SA a construit o corabie, fără să-i pese de mulțimea criticilor ce râdeau de el. Noe era Lumina aceluși timp; era Cuvântul lui Dumnezeu manifestat, dovada fiind faptul că Dumnezeu a distrus omeneirea conform celor spuse de prorocul Său.

Moise, un mare și ilustru teolog, un bărbat născut să fie proroc, nu a putut elibera poporul Domnului, pe copiii lui Israel, cu toată teologia pe care o posedă. Vedeți, prorocul nu poate merge prin cunoștința sa, ci trebuie să aibă inspirația. Astfel, când Cuvântul Domnului a venit la el, în timp ce se afla în pustie și i s-a arătat într-un rug aprins, i-a descoperit Cuvântul pe care i l-a vorbit lui Avraam. Ce făcea Îngerul? Îi arăta Cuvântul scris pentru ceasul acela, după care l-a chemat în lucrare.

Vedeți? El s-a temut să încerce să elibereze Israelul când avea armata de partea sa, dar l-a eliberat când a avut la îndemână doar un băț uscat. Dumnezeu lucrează atât de ciudat încât scoate pur și simplu gândirea omenească din orbită.

L-ați observat pe Ioan Botezătorul stând în apă? El era un proroc; era premergătorul Fiului lui Dumnezeu; era puntea dintre proroci și venirea Fiului lui Dumnezeu. Astfel, el nu s-a temut să le spună oamenilor: „Printre voi este Unul...” Gândiți-vă ce siguranță avea el:

„În mijlocul vostru stă Unul, pe care voi nu-L cunoașteți.

El este Acela care vine după mine, – și care este înaintea mea: eu nu sunt vrednic să-l dezleg cureaua încălțăminteii.” (Ioan 1.26-27).

„El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.” (Ioan 1.26-27).

Când Ioan a spus aceste cuvinte, El era deja în mijlocul oamenilor. Prorocul știa că El trebuia să vină în generația aceea, deoarece își cunoștea chemarea conform Scripturii și văzuse Duhul Sfânt coborându-Se peste Isus. Biblia îl legitima clar pe proroc:

„Iată, voi trimite solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea...” (Maleahi 3.1), așa că Ioan știa clar că venirea lui Mesia era aproape. Și în timp ce prorocul stătea în apă și prorocea, Cuvântul a venit la el. Isus era Cuvântul care a venit la proroc, iar prorocul l-a cunoscut prin semnul care i-a fost dat. Astfel, Ioan a spus:

„Eu nu-L cunoșteam, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, mi-a zis: „Acela peste care vei vedea Duhul pogorându-Se și oprindu-Se, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.” (Ioan 1.33).

Și când a venit Cuvântul, semnul a intrat cu El în apă.

Isus a știut că El era Cuvântul; era sigur de asta, pentru că atunci când era doar un băiat de 12 ani, s-a dus în Templu și a vorbit cu preoții. Cunoștința Sa întrecea tradiția lor, așa încât îi învăța pe acei bărbați, iar când mama Sa a venit și a spus un cuvânt care nu era corect, Cuvântul a corectat-o imediat.

Da, Cuvântul corectează întotdeauna greșeala. O, ce bine ar fi dacă oamenii de astăzi ar putea vedea că Cuvântul corectează greșeala!

În timpul acesta totul a devenit o greșeală, dar Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul pentru că este scris: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Matei 24.35).

Cuvântul care a fost prorocit pentru timpul acesta corectează greșeala zilei. Înțelegeți? Cuvântul însuși corectează greșeala. Oamenii de astăzi spun: „Haideți să participăm aici; să mergem în conciliu; să facem cutare și cutare lucru.” Dar așa ceva este greșit, iar Cuvântul S-a întors tocmai ca să corecteze greșeala, identificându-Se pe Sine și timpul în care trăim.

Cu voia Domnului, în următoarele zece minute voi depune o mărturie personală.

În seara aceasta nu l-am văzut pe fratele Sharitt, dar vreau să vă spun că este un prieten bun și un frate scump, care m-a însoțit în prima parte a slujbei mele. Câți dintre voi au fost aici acum 16 ani când am venit pentru ultima dată la Phoenix? Să vă văd mâinile. Uitați-vă, aproape o treime dintre oameni. Câți dintre voi știu că atunci când mă rog pentru oamenii bolnavi le iau mâna pentru că așa știu ce probleme au? Câți vă mai amintiți că v-am spus despre vizita Îngerului Domnului, care a venit la mine în acel Stâlp de Foc și mi-a spus că dacă voi fi sincer, voi cunoaște tainele inimii?

Nu mult după aceea, El mi-a spus într-o vedenie: „Tu nu poți să-i înveți pe copilașii pentecostali lucrurile supranaturale.”

Și când am tras pentru a treia oară, El a spus: „Nu spune nimănui despre aceasta. Tu ai încercat să explici și altora aceste lucruri, dar n-o mai face, fiindcă aceasta este ultima și cea mai puternică tragere.” Câți își mai amintesc că am predicat despre aceasta?

Vedeți, El nu greșește, iar aceste lucruri s-au întâmplat exact cum au fost spuse: 1, 2, 3...

Eu am fost la Phoenix în timpul când doamna Waldroff a murit de cancer în rândul de rugăciune, dar a fost readusă la viață și vindecată. Cred că este și acum aici, pentru că vine tot timpul la adunare. Noi știm că doctorul i-a făcut raze la inimă și a constatat că avea cancer. Aceasta s-a întâmplat în urmă cu 16 ani, dar ea trăiește și astăzi. Da, doamna Waldroff este aici. Anul acesta în martie vor fi 17 ani de atunci. Vedeți? Ea este femeia care a fost moartă din pricina cancerului, dar a venit înapoi la viață, deoarece a venit „Așa vorbește Domnul!”

După aceea, m-am dus în California și, dacă nu greșesc, cred că era și fratele John Sharritt cu mine. În vremea aceea Rebeca mea era doar un bebeluș, iar astăzi este o domnișoară; atunci o purtam în brațe, iar anul acesta termină școala.

După terminarea adunării ne-am dus la Catalina; am luat barca și am trecut dincolo, după care ne-am întors. Aceasta s-a petrecut cu o seară sau două înainte de a merge la Paul Malicki, pe care cred că-l cunoașteți aproape toți. Mama și tatăl lui fuseseră vindecați în adunare, iar eu am luat avionul și m-am dus să-i vizitez. Soția lui Paul tocmai născuse. Ei sunt niște armeni foarte cumsecade, iar ea a dorit să mă rog pentru că era bolnavă. Fratele mi-a spus care era problema, iar eu i-am răspuns: „Bine, adu-o,” și a adus-o aici jos.

În seara aceea era în adunare și soția mea, dar nu-mi mai amintesc dacă era prezent și fratele Sharritt. Este cumva fratele Sharritt printre noi? Ai fost prezent în seara aceea, frate? Desigur. Iată deci și martorul.

Femeia și-a pus mâna peste mâna mea și imediat a început să trepideze, așa că am zis: „În ea este o viață străină care încearcă s-o omoare.” Femeia nu avea nici un simptom, dar la câteva zile după aceea, medicul care a tratat-o, mi-a zis: „Este minunat, frate Branham.”

Acum va trebui să spun ceva ce va supăra, dar eu trebuie să spun adevărul, oricare ar fi el.

De exemplu, nu mi-a plăcut niciodată să spun că tatăl meu a fost un vagabond, dar acesta este adevărul. Tot așa, dacă este ceva greșit, haideți să îndreptăm lucrul acela chiar acum; nu așteptați până vom ajunge sus.

Tuturor ne place să spunem lucruri plăcute, dar uneori trebuie să le spunem și pe cele neplăcute.

Când doamna Malicki a văzut cum arată mâna mea, a zis: „Ce ciudat arată mâna ta! Așa arată pe mâna oricui?”

„Nu, doamnă,” am răspuns eu. Tu nu poți explica aceste lucruri; nu poți să-L explici pe Dumnezeu. În lucrurile supranaturale totul este fără explicație, pentru că totul este prin credință. „Lucrările lui Dumnezeu depășesc puterea noastră de înțelegere; nu se pot explica.”

„În orice caz, este ceva minunat”, a spus ea. Pentru că în cameră era și soția mea, am zis: „Voi lua și mâna soției mele în mâna mea, ca să vezi că nu se întâmplă nimic.” Dar imediat ce i-am luat mâna, am zis: „Tu ai un chist pe ovarul stâng.”

Îți amintești seara aceea, frate Sharritt? Ei bine, la doi ani după această întâmplare, s-a născut micuța Sarah, care este cu patru ani mai mică decât Becky. Toți copiii mei s-au născut prin cezariană, deoarece soția mea nu poate avea copii prin naștere normală. Așa sunt toate femeile din familia ei.

Când s-a dus s-o nască pe Sarah, i-am zis medicului: „Când o veți deschide, uitați-vă la ovarul stâng să vedeți dacă nu are un chist pe el.” Medicul mi-a răspuns: „Bine, frate Branham, mă voi uita”, iar când a revenit mi-a zis: „Nu am văzut nimic, totul este în ordine.” După încă patru ani, a venit în scenă micuțul Iosif. Eu am luat mâna soției și am văzut că acel chist era tot acolo, așa că i-am zis medicului:

„Doctore, uită-te din nou la ovarul stâng.”

„Sigur, frate Branham, mă voi uita.” După ce Meda a născut, el a venit și mi-a zis: „Nu este nimic acolo.” Atunci am luat mâna soției în mâna mea și am zis: „Dar este acolo! Vibrația aceasta dovedește că nu a plecat. Este acolo.” Totuși, medicul nu a putut găsi nimic.

Și așa au trecut anii... Anul trecut am avut 22 de ani de căsătorie. În fiecare an obișnuiesc să merg sus pe munte, unde fac o mică rugăciune și îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că mi-a dat o soție bună. Fac aceasta cu ocazia fiecărei aniversări, deoarece soția mea a fost întotdeauna o scumpă față de mine.

Voi știți cum am venit în Arizona la porunca Domnului...

....Vă amintiți că am stat chiar pe această platformă și am spus tuturor: „Este pe cale să se întâmple ceva, pentru că am văzut o formație de șapte Îngeri care s-au întâlnit cu mine la nord de Tucson.” Vă mai amintiți? Câți ați fost aici când am spus lucrul acesta cu ani în urmă? În ordine. Și voi știți că s-a întâmplat întocmai.

Ziarele au publicat fotografia și au scris despre o Lumină misterioasă care s-a arătat la altitudinea de 27-30 de mile (43,5-48 de Kilometri) și avea o lungime de 27 de mile.

Umiditatea se ridică până la 7-8 mile (13 Kilometri) înălțime, de aceea oamenii de știință nu pot să-și dea seama ce a fost aceea. Eu nu am spus nici un cuvânt despre aceasta, pentru că nu ajută la nimic. Tot așa au fotografiat și îngerul Domnului, acea Lumină, și cu toate acestea oamenii nu cred.

Vreau să spun că soția mea a fost și mamă și tată pentru copiii noștri, deoarece eu

sunt plecat aproape tot timpul. O mamă și un tată ar trebui să se sfătuiască în deciziile luate cu privire la copiii lor, dar eu nu sunt acasă deoarece sunt plecat tot timpul în slujba Domnului. Soția mea are acum 44 de ani, fiind doar cu zece ani mai tânără decât mine.

Odată, am venit de la una din adunări și eram obosit. Micuțul Iosif merge deja la școală, iar acolo aude tot felul de lucruri, așa că au început o ceartă de cuvinte care a supărat-o pe mama lui. Știind că o va încasa, a alergat la mine, m-a cuprins în brațe și mi-a zis:

„Tăticule, îmi pare rău...” știind că acesta este punctul meu slab. Atunci soția mi-a spus supărată:

„Ar trebui să-i dai o bătaie!” dar eu i-am răspuns:

„O, scumpo, haide să uităm, căci nu pot face aceasta.”

Cu Biblia înaintea mea, vă spun că eu și soția mea nu am avut nici un cuvânt contradictoriu în toată viața noastră, dar dintr-o dată, fiind în acea perioadă nervoasă a vieții ei, a trântit ușa drept în fața mea și a strigat:

„Ar trebui să mai ai și tu grijă de ei din când în când!”

„Sărmana”, m-am gândit, „Trebuie să treacă singură prin toate acestea”, după care am mers afară, l-am chemat pe fiul meu și i-am zis:

„Vino încoace, Iosif! Tu știai că trebuia să primești bătaie, de aceea ai venit și mi-ai spus că-ți pare rău, dar să știi că într-o zi se va termina și răbdarea mea. Iertarea trebuie să aducă cu sine roade, ca să-mi dovedești că ți-a părut rău cu adevărat.

Astfel, eu voi putea vedea dacă ai vorbit serios sau nu.” După ce am terminat de discutat cu copilul, m-am dus să spăl mașina de praf, dar în timp ce mă pregăteam să fac aceasta, am auzit un Glas care-mi spunea: „Întoarce-te și spune-i soției tale să citească Numeri 12.”

„Doamne, oare cum m-am putut gândi la așa ceva”, mi-am zis, crezând că era gândul meu, dar Vocea a repetat:

„Du-te și spune-i!” Ei bine, în clipa aceea m-am speriat, așa că am alergat în casă și am citit textul acela. Știți ce scrie acolo? Este întâmplarea când Maria a râs de Moise din pricină că se căsătorise cu acea femeie etiopiană.

Domnul s-a mâniat pentru aceasta și Maria a fost lovită cu lepră, iar când Moise a mijlocit pentru ea, i-a spus:

„Dacă ar fi scuipat-o tatăl ei în obraz, n-ar fi fost oare de ocară timp de șapte zile?” (v. 14). Vedeți? Maria, care era o prorociță, a fost lovită cu lepră, iar Moise a mijlocit pentru ea și astfel a fost vindecată. Voi știți că Domnul i-a chemat pe toți trei la cort, unde le-a vorbit și le-a spus:

„Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.

Nu tot așa este însă cu robul Meu Moise; El este credincios în toată casa Mea.

Eu îi vorbesc gură către gură, Mă descopăr lui nu prin lucruri greu de înțeles, ci el vede chipul Domnului. Cum de nu v-ați temut să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?” (v. 6-8).

Aceste cuvinte m-au speriat. Eu nici nu băgasem în seamă incidentul avut cu soția mea, îl uitasem, dar El nu l-a uitat. El l-a luat în considerare.

Acea este soția mea, iar eu aş muri oricând pentru ea, dar Dumnezeu a observat. Acesta este adevărul, iar eu vi-l spun cu Biblia în față. Am intrat în casă. Meda a intrat în cameră, a închis ușa și cosea la mașină. Am bătut la ușă și i-am zis: „Scumpo, aş vrea să vorbesc puțin cu tine.” „Ce vrei?” m-a întrebat ea.

„Scumpo, deschide ușa repede pentru că am un Cuvânt din partea Domnului.” Cuvintele acestea au calmat-o puțin și mi-a deschis ușa.

„Scumpo, tu știi că te iubesc atât de mult încât niciodată n-aș vorbi așa cu tine...”
„Oh, Bill, sunt atât de nervoasă...”

„Știu, dar Lui nu i-a plăcut atitudinea ta. L-a supărat atât de tare încât mi-a vorbit chiar acolo sub copac și m-a trimis la tine să-ți citesc un text din Scriptură.” Și l-am citit. Domnul să mă ajute. La câteva zile după acest incident, ea a primit o durere în partea stângă. Trebuia să plecăm acasă, dar starea ei era tot mai rea. M-am rugat Domnului pentru ea, dar se simțea tot mai rău, așa că am dus-o la doctorul meu din Louisville. Doctorul Schoen este specialist, iar după ce a consultat-o i-a zis: „Doamnă Branham, spune-i fratelui Branham că aş vrea să-i vorbesc.” „Ai găsit ceva, doctore?” „Ar fi bine să vorbesc cu el”, a răspuns medicul.

Astfel, Meda a venit și m-a trimis la medic, iar acesta mi-a spus: „Frate Branham, soția ta are un chist pe ovarul stâng. Are deja mărimea unei alune.” Când ne-am dus acasă, i-am zis: „Îți mai amintești?” „Tu ai spus aceasta cu 16 ani în urmă, când am fost în California împreună cu fratele Sharritt.”

„Așa este, iar acum și-a făcut apariția.”

„Billy, crezi că sunt așa din pricina purtării pe care am avut-o în dimineața aceea?”

„Nu știu, scumpo, nu aș putea spune.”

Ne-am îmbrățișat și am început să plângem amândoi înaintea Domnului, după care m-am dus în cameră și m-am rugat din toată inima pentru ea.

L-am sunat pe doctorul Schoen și l-am întrebat: „Ce-i de făcut, doctore?” „Ar trebui scos afară”, a răspuns el. „Să-l mai lăsăm puțin.” „Frate Branham, părerea mea este că ar fi bine să o duci la un specialist ginecolog. Te trimit la un prieten care este și el creștin.”

„Dar cu tine cum rămâne, doctore?” El voia să scape de acest caz, așa că a repetat: „Te voi trimite la el.”

El mă iubește și respectă lucrarea pe care o fac pentru Domnul, așa că a vorbit cu prietenul lui despre soția mea. Noi am mers la el, iar după ce a examinat-o, a făcut o diagramă cu mărimea chistului și a spus: „Reveniți peste 30 de zile.” După 30 de zile ne-am dus din nou, dar între timp chistul ajunsese de la mărimea unei nuci, la mărimea unei lămâi.

Vă dați seama? După ce în toți acești ani nu s-a văzut deloc, acum creștea foarte repede. Atunci Domnul mi-a vorbit din nou și m-a trimis acolo. Când am revenit din vacanță și am mers din nou la doctor, chistul era deja de mărimea unei portocale.

După ce a examinat-o, doctorul a zis: „Frate Branham, eu apreciez credința ta în Dumnezeu cel Atotputernic, pentru că și eu sunt creștin, iar doctor Schoen mi-a spus că ești un vindecător prin credință. El nu înțelesese bine, așa că i-am spus: „Eu nu sunt un vindecător prin credință, ci doar cred că Dumnezeu poate vindeca.”

„Domnule Branham, ai o soție cumsecade.”

„Știu foarte bine aceasta.”

„Dacă chistul acela devine moale, este malign, iar atunci nu vei mai avea soție.”

„Îmi dau seama de aceasta, doctore.”

„Ești împotriva să-l scoatem afară?”

„Nu, domnule, dar avem un motiv să-l mai lăsăm puțin”, am răspuns.

„Mi s-a spus că locuiești la Tucson”, a continuat doctorul, după care mi-a vorbit despre un specialist, prieten cu el, care conform spuselor lui este cel mai bun medic din vestul statului Mississippi. Înainte de a ne despărți, mi-a mai spus: „Îi voi trimite rezultatele analizelor și diagrama chistului, iar peste 30 de zile să mergeți la el.”

După 30 de zile ne-am dus la medicul acela, iar după ce a examinat-o, mi-a spus că acel chist are deja mărimea unui grapefruit. Devenise destul de mare și trebuia scos cât mai repede.

Ei bine, chiar atunci a trebuit să plec din nou, deoarece aveam o trezire la New York, iar pe drumul de întoarcere a trebuit să mă opresc în Louisiana, la fratele Jack Moore. În seara aceea, am sunat-o pe Meda, iar ea mi-a spus:

„Iubitule, mâine trebuie să merg din nou la o examinare. Billy, deja nu-mi mai pot mișca piciorul stâng și chistul este atât de mare încât se cunoaște prin rochie.” Se

umflase foarte tare. Meda mi-a mai spus: „Este atât de dureros încât nici nu mă pot atinge cu mâna.”

„Scumpo, cu siguranță medicul vrea să îl scoată afară, dar dacă o face se va întâmpla chiar de Crăciun, așa că nu ne vom mai putea întoarce acasă.” „Știu aceasta. Tu ce vrei să facem?”

„Spune-i să-l mai lase până după Crăciun, dacă se poate, apoi îl vom scoate. Aș dori foarte mult să vii din nou acasă înainte de a merge la spital.”

„Voi merge la medic mâine pe la ora 3.00. Atunci tu vei avea primul serviciu la Shreveport, dar mă poți suna după aceea.” „Bine,” am răspuns eu.

Este cumva printre noi familia Norman? O, da, sunt chiar în spate. Doamna Norman a însoțit-o pe soția mea la medic.

Aș vrea să vă spun că dimineața când ne trezim, noi obișnuim să ne rugăm, iar înainte de a pleca de acasă, luăm copiii și stăm împreună lângă tabloul lui Hofmann: „Hristos la 33 de ani.” Toți se roagă pentru mine, iar când termină mă rog eu pentru ei, după care plec peste ocean sau unde am adunările.

Voi știți că eu am pierdut o soție, pe mama lui Billy, iar acum eram acasă singur. Toți erau plecați, așa că totul era pustiu. În dimineața aceea m-am trezit foarte devreme, pentru că eram așteptat de Billy și de Loyce. Am îngenuncheat, am privit în sus și am spus:

„O, cât îmi lipsesc... Tată ceresc, eu mă duc acum spre Shreveport și Te rog să mă ajuți și să mă binecuvântezi. Sunt în mâinile Tale, de aceea Te rog să mă folosești așa cum dorești, ca să câștig cât mai multe suflete pentru Împărăția Ta. Doamne, dincolo de deșert se află și soția mea credincioasă, care merge la medic să fie

pregătită pentru operație. Tată, eu i-am spus aseară să-i ceară medicului să scoată acel chist doar după Crăciun. Oare am greșit? Devine malign? Dacă medicul va face cum l-am rugat prin ea, iar în timpul acesta chistul va deveni malign și din cauza aceasta o voi pierde, nu-mi voi ierta niciodată greșeala aceasta. Doamne, ea n-a ezitat niciodată să-mi fie o soție bună și nici măcar o dată nu s-a plâns că o las singură și plec în misiune. Întotdeauna îmi spală hainele și le pregătește pentru mine. Oh, iar când mă întorc acasă sunt atât de obosit încât...

De obicei, o soție ar vrea ca soțul ei să fie cu ea, dar când eu vin acasă, oamenii se îmbulzesc înăuntru și n-am niciodată timp pentru ea. Ce pot face? Apoi plec la vânătoare sau la pescuit și rămâne din nou singură, dar nu s-a plâns niciodată; nici măcar o dată. Sărmana de ea are numai 44 de ani, dar părul ei este alb ca zăpada, pentru că tot timpul a stat între mine și oameni.

Dumnezeule, ea nu a vorbit serios în dimineața aceea; nu a vrut să mă supere, iar faptele ei dovedesc aceasta. A fost doar nervoasă, Tată. Ajută-mă pentru a cincea oară, Te rog. M-ai ajutat cu veverițele, apoi jos în Kentucky, cu copilul Wright și cu furtuna de pe munte..."

În clipa aceea Lumina a venit în cameră și mi-a spus:

„Ridică-te în picioare!” M-am ridicat imediat, iar El a spus: „Orice vei spune, așa să fie!” Atunci am spus: „Înainte ca mâna doctorului s-o atingă, Mâna lui Dumnezeu să dizolve tumoarea!”

Doamna Norman este martoră că așa s-a întâmplat. Billy și Loyce m-au așteptat, iar când am terminat rugăciunea, am plecat spre Shreveport.

Între timp, soția mea a plecat la medic, iar doamna Norman și asistenta au trebuit s-o ajute să-și dea haina jos și să se pună pe masă. Doctorul a întrebat-o: „Cum vă simțiți, doamnă Branham?” El primise scrisoarea de la celălalt doctor, iar acesta îi

scrisese:

„Doamna Branham este o femeie cumsecade și la fel este soțul ei. El este un vindecător prin credință, dar nu este împotriva ca soția lui să fie operată. Femeia trebuie operată de urgență pentru că altfel va muri.”

În timp ce medicul se apropia de ea s-o consulte, a simțit ceva plăcut prin tot trupul și în clipa aceea tumoarea a dispărut. Medicul s-a aplecat și a palpat-o încet, după care a întrebat-o: „Doamnă Branham, tumoarea aceea a fost în partea stângă?”

„Da, domnule, acolo a fost,” a răspuns ea. Medicul a pus-o la un aparat și i-a făcut un film, pentru că la palpare n-a simțit nici un chist, iar după ce a examinat filmul i-a spus soției mele: „Doamnă Branham, nu pot să-mi explic ce s-a întâmplat, dar tumoarea a dispărut.”

Acesta este adevărul, prieteni, iar Dumnezeu cel Atotputernic știe aceasta. Totul s-a întâmplat exact cum a fost spus: Când mâna medicului s-a apropiat s-o consulte, peste ea a trecut acea senzație plăcută și totul a trecut, deși cu câteva clipe mai înainte a trebuit să fie ajutată de doamna Norman și de asistentă să urce pe masă. Filmul și rezultatele examinării anterioare arătau clar existența chistului, dar cu toate acestea, acum nu mai era nici o urmă. De atunci, soția mea nu a mai avut nici un simptom. Acest lucru s-a întâmplat cu două săptămâni înainte de Crăciun.

Vedeți, Dumnezeu rămâne credincios Cuvântului Său care spune: *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35).

Prieteni, Dumnezeu care poate crea veverițe și îndepărtează tumorile, este încă Același și în seara aceasta, pentru că: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* (Evrei 13.8). Credeți aceasta?

Tatăl ceresc și această Biblie sunt Martorii mei că v-am spus numai Adevărul. Prieteni, la ce mi-ar folosi să vă spun minciuni? De ce vă spun toate aceste lucruri? Ca să vă încurajez să credeți.

Acum, acel mare dar... Eu am încercat să le spun unora cum lucrează, dar acest lucru nu poate fi explicat. Așteptați numai. Acum nu lucrează pe deplin, dar stați până când Conciliul acela bisericesc va aduce prigoana, căci atunci va lucra în plinătate.

Acesta-i motivul pentru care am venit la voi să mă rog pentru bolnavi. Din câte lucruri mi-a spus El, știu de unul singur care nu s-a împlinit: este vorba de un cort sau de o clădire mică unde trebuie să merg pentru a mă ruga pentru bolnavi.

Tatăl din ceruri, care m-a trimis să spun aceste cuvinte, știe că este Adevărul. El ar putea să măucidă chiar aici, pe platformă. Da, domnilor, cu siguranță ar face-o dacă nu v-aș spune adevărul, iar eu sunt pe deplin conștient de aceasta. Știu că astăzi circulă tot felul de povești, dar eu nu sunt răspunzător pentru ele, ci voi răspunde numai pentru ceea ce spun eu.

Da, sunt conștient că va trebui să dau socoteală de tot ce am spus, iar Tatăl ceresc știe că v-am spus numai Adevărul.

Veți crede că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a murit pentru păcatele voastre și că ați fost vindecați în rănilor Lui? Credeți aceasta? Credeți că în timpul acesta, când totul este trist și întunecat, Isus Hristos a rămas Același? Credeți că în seara aceasta este în mijlocul nostru?

Aș vrea ca oricine care poate spune că am vorbit altceva în Numele Domnului, în afară de vedenia cu acel cort, și nu s-a împlinit, să se ridice în picioare. De câte sute de ori l-ați auzit vorbind fără să fi greșit niciodată? De ce spun aceasta? Ca să înțelegeți că este imposibil ca o ființă umană să facă așa ceva. Numai El, Isus

Hristos, care Se află printre noi, o poate face.

Astăzi, când denomiunțile spun: „Vino aici” sau: „Du-te acolo!” eu cred că El trăiește și că în seara aceasta este tot atât de puternic și de viu ca să facă real orice Cuvânt al Său, așa cum a făcut și în trecut.

Haideți să ne rugăm. Doamne Isuse, ai spus că *„cerurile și pământul vor trece, dar cuvintele Tale nu vor trece niciodată”*, iar ucenicii Te-au recunoscut prin faptul că ai cunoscut gândurile inimii.

Biblia spune în Evrei 4 că *„Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât o sabie cu două tășuri, pătrunzând până acolo că judecă simțirile și gândurile inimii.”* (v. 12).

Cuvântul Domnului a făcut acest lucru și prin prorocii din vechime, de aceea Te rugăm, Tată Dumnezeule, să lași ca Cuvântul Tău să vorbească și în seara aceasta, astfel ca bolnavii să poată vedea că ești preocupat de vindecarea lor și că i-ai vindecat deja. Dă-le credință să înțeleagă aceasta, Tată, pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Pianistul să înceapă cântarea: „Crede numai!”

Billy, am uitat să te întreb ce numere de rugăciune ai împărțit. De la 1 la 100? Atunci vom începe de la A-1 până la A-20. După cum ați văzut și voi, băiatul a împărțit numerele după ce le-a amestecat, așa că noi nu știm unde se află cei ce au aceste numere. Totuși, vreau să știți că nu este important să vi se strige numerele, ci să credeți, oriunde v-ați afla în sală. Care sunt bolnavi și nu au numere de rugăciune? Să vă văd mâinile. Peste tot în sală. Bine. Credeți numai!

Ce încercăm noi să reprezentăm aici? Pe Isus Hristos. Câți înțeleg aceasta? Câți știu că atunci când ne-a vizitat pe pământ, El era Dumnezeu arătat într-un trup

uman numit Isus? El era Dumnezeu într-un Om. Așa este. El nu a fost numai un proroc, ci era Dumnezeu. Prorocii au avut o parte din Cuvânt; parte dată timpului în care au trăit, dar El a fost plinătatea Cuvântului. Printre noi este tot o porțiune limitată din Cuvânt: partea pentru timpul acesta, este adevărat? Iar El Se află din nou printre noi dovedind că este Același ieri, azi și în veci.

Câți avem acum? 25? Mai avem la dispoziție vreo 20 de minute și vreau să ne rugăm pentru fiecare persoană care are număr de rugăciune. Îi voi primi chiar dacă trebuie să stau zi și noapte să mă rog pentru ei.

Acum aș dori să-mi acordați atenția voastră neîmpărțită. Câți aveți încredințarea că aveți credință să Îl atingeți? Asta-i foarte bine. Să nu o lăsăm să treacă degeaba printre noi.

Aici este o femeie care stă în scaunul cu rotile, iar puțin mai încolo este și un bărbat. Eu pot să văd că sunt bolnavi, dar nu vă descurajați, frate și soră. Dacă aș putea să vă vindec, aș face-o cu bucurie, pentru că altfel n-aș avea ce căuta pe platforma aceasta, fiindcă aș da dovadă de o mare cruzime.

Poate ziceți: „Cu darul lui Dumnezeu ar trebui s-o poți face!” Stați puțin! Dacă gândiți așa înseamnă că nu ați citit corect Scriptura.

Isus a trecut printre mii de oameni ologi, orbi, șchiopi, uscați, dar nu s-a atins de nici unul dintre ei, ci s-a dus la unul care avea 38 de ani și suferea probabil de o boală de prostată, sau ceva și l-a vindecat pe acela.

Cum ar fi dacă în locul acestor doi oameni s-ar afla soția, mama, fiica sau fratele meu? O, dacă s-ar putea face ceva, cu siguranță aș fi dorit să se facă.

Dar știți că aici ar putea fi cineva care pare cât se poate de sănătos, deși este mai

aproape de moarte decât toți ceilalți? O boală de inimă sau un cancer sunt cu mult mai aproape de moarte. Vă întreb însă: Lui Dumnezeu îi este mai greu să vindece o boală de inimă sau un handicap? Nu, nu este nici o diferență, însă trebuie să credeți.

Cât despre mine, dacă aș putea face ceva pentru oamenii aceștia, aș spune: „Aduceți-l pe bărbatul sau pe femeia aceea aici ca să vă arăt ce slujitor mare al lui Dumnezeu sunt!” după care aș spune câteva cuvinte și aș adăuga: „Ridică-te și umblă!” Oh, și desigur, mulțimea ar începe să sară și să strige, zicând: „Lăudat să fie Domnul! Ce slujitor puternic al lui Dumnezeu este fratele Branham!” Vedeți? Dar acest lucru ar fi total greșit, ar fi spectacol. Isus Hristos este singurul care-i poate face sănătoși pe amândoi, chiar în seara aceasta.

Dar știți ce se întâmplă când o persoană începe să se simtă puțin rău? Imediat se gândește: „Am trecut dincolo. Nu voi reuși niciodată.”

O, să nu faceți aceasta, ci credeți din toată inima că vindecarea vă aparține. Ce bine ar fi dacă ați reuși să vă scoateți toată îndoiala din inimă, astfel încât să nu mai fie nici o umbră acolo.

..... Isus Hristos este Același și astăzi, iar eu am putut să văd cum El a îndreptat un copil care s-a născut nenorocit. Imediat după rugăciune, s-a îndreptat și a umblat normal și bine, acest lucru fiind recunoscut de doctorii de la Clinica fraților Mayo.

Poate ați văzut articolul publicat cu privire la această vindecare, în revista „Reader's Digest”. Era intitulat: „Chemarea lui Danny Morton.” Copilul acesta a venit în California, la „Adunarea lui Dumnezeu”, jos la școala biblică de sud-vest, și era atât de sucit și de nenorocit încât chiar și John Hopkins și frații Mayo au spus:

„Pentru cazul acesta nu există nici o șansă pământească...” dar când a venit „Așa

vorbește Domnul!” totul s-a schimbat. Vedeți? Să nu deznădăjduiți niciodată!

Acum ne vom ruga. Mai avem la dispoziție 12 minute și mă gândesc că poate vom reuși să chemăm tot rândul de rugăciune. Am promis că vă las la 9.30 și vreau să mă țin de cuvânt.

Pe cei ce nu-i vom chema în seara aceasta, îi vom lua mâine seară. Acum aș vrea să vă rugați cu toții, fie că aveți număr de rugăciune, fie că nu aveți, deoarece credința va face exact ceea ce a făcut și în zilele când era Isus pe pământ. Aș vrea să fiți plini de respect și să nu vă mai plimbați.

Vino, domnule. Cred că nu ne cunoaștem, este adevărat? Dacă aș putea să te ajut, aș face-o cu bucurie, tu știi aceasta, dar nu pot face nimic. Tu ești aici pentru altcineva, care dorește rugăciune. Crezi că Dumnezeu poate să-l vindece? El nu este aici, este adevărat? Este departe și este bolnav de cancer. Crezi că va fi vindecat? Du-te și dacă vei crede, se va face bine. Asta-i tot ce trebuie să faci. Nu-i așa că este minunat? Dumnezeu să te binecuvânteze.

Ce mai faci? Nu ne-am mai văzut niciodată, este adevărat? Tu vezi această Biblie scumpă, care conține făgăduința, Cuvântul lui Dumnezeu. Ea spune că Cuvântul lui Dumnezeu judecă gândurile și simțirile inimii, dovedind că este viu.

Așa s-a întâmplat la început când Dumnezeu a spus: „*Să fie lumină!*” și a fost lumină. Spun aceste cuvinte ca să vorbesc cu tine așa cum a vorbit Domnul nostru cu femeia de la fântână, când l-a întâlnit pe Simon, și în alte situații. Tu ai câteva probleme. Ai fost operată și acum operația ți s-a deschis din nou. Înțelegi la ce mă refer și de ce nu pot spune pe față, nu-i așa? (Așa este). Am simțit când te-ai gândit: „Oare va spune aici care este problema mea?” Nu, nu voi spune, dar acum va fi în ordine. Du-te și crede-L pe Dumnezeu.

Ce mai faci, doamnă? Crezi în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu? Crezi că sunt

slujitorul Lui? Apreciez aceasta. Dacă există o cale de a te ajuta, o voi face. Adevărul este că te pot ajuta într-un singur fel: spunându-ți ce văd. Desigur, dacă nu văd nimic, nu pot face nimic, pentru că aceste vedenii vin de la El; sunt un dar divin dat de Dumnezeu. Tu ai probleme cu ochii. Ai o umflătură în ochi. Nu se vede, dar este în ochiul stâng, și ai o problemă și la sânul stâng, este adevărat? Dacă ceea ce ți-am spus te-a pus în încurcătură, dă-mi voie să-ți mai spun ceva: Tu nu ești de aici, ci vii din Louisiana. Du-te acasă, crede-L pe Dumnezeu și vei fi vindecată. Amin. Nu te îndoii, ci crede din toată inima.

Domnul cu costum gri, care se uită la mine, are o apăsare. Este adevărat, domnule? Totul s-a terminat, te-a părăsit. Domnul să fie lăudat pentru aceasta. Ce a atins el? În nici un caz pe mine.

Acest lucru i-a dat curaj și bărbatului din spatele lui. Tu nu ai vrut să crezi că ai complicații din cauza TBC-ului, dar acum te întreb: În accepți pe Isus Hristos ca Vindecător personal? În ordine. Atunci poți avea vindecarea. Amin. Crede din toată inima. Amin.

Oh, cât este de minunat! Puteți crede cu toții?

Bărbatul care stă exact în spatele lui se minunează de cele auzite. Tu ai artrită, dar crezi că Dumnezeu te va face bine? Da? Atunci poți avea vindecarea.

O, Doamne, este minunat! Lăudat să fie Numele Tău.

Aici este un alt om care are hernie. Crezi că Dumnezeu te va vindeca de ea? El are dublă hernie. (Amin). Poți avea vindecarea. Amin.

Bărbatul de lângă el are tot hernie. Tu crezi, domnule? Dacă crezi, poți avea vindecarea. Amin.

Credeți în Dumnezeu? Nu vă îndoiiți, pentru că la Dumnezeu nu există distanțe.

Iată, aici stă un om... El poartă ochelari și este cărunt, iar dacă va crede din toată inima, va fi vindecat de boala de diabet pe care o are. Soția lui stă lângă el. Ea suferă cu colonul, dar pune-ți mâna peste ea și crede din toată inima, căci sunteți vindecați amândoi... Credeți?

Problema ta este un cheag de sânge care se află în mâna stângă. Ai avut cancer și ai fost operat, iar medicii ți-au dat niște medicamente care ți-au cauzat acest cheag, din pricina căruia ești într-o stare gravă. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Facă-se după cum ai crezut. Fie să primești vindecarea în Numele lui Isus Hristos.

Pari a fi o femeie sănătoasă. Crezi că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, trăiește și în seara aceasta este aici? Dacă ți-aș spune care este problema ta, ai crede din toată inima? Te afli în fața unei operații, din pricina unei probleme femeiești, dar lângă tine stă cineva care are nevoie cu adevărat de operație. Este cineva mai tânăr. Te mai rogi pentru cineva: este vorba de soțul tău, care nu este mântuit și nu se află aici. Crede din toată inima, căci atunci va fi salvat, iar tu nu va mai trebui să mergi la operație. Du-te și crede din toată inima. Amin. Aveți credință în Dumnezeu!

Eu pot vedea felul în care umbli și vreau să știi că numai Dumnezeu poate îndepărta cancerul. El știe cum s-o facă, crezi aceasta? Crezi că o va face și pentru tine? Atunci îmi pun mâinile peste tine, soră, și cer vindecarea ta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Du-te și nu te îndoii, ci crede din toată inima.

Vino, soră. Tu ai astmă și o problemă femeiască, dar crezi că Dumnezeu te va face bine în Numele lui Isus Hristos, așa că du-te și fii vindecată spre slava lui Dumnezeu. Amin.

Tu ai diabet, dar crezi că Dumnezeu te va vindeca? În Numele lui Isus Hristos, du-te și fii vindecat.

Da, domnule, tu ai probleme într-o parte și o boală de stomac. Crezi că Dumnezeu te va face bine? Atunci du-te și fii vindecat spre slava lui Dumnezeu. Credeți cu toții?

Ce mai faci, domnule? Văd că ai probleme cu glanda, iar din pricina aceasta suferi și cu inima. Crezi că Dumnezeu te va vindeca și vei fi bine? Atunci du-te și fii vindecat în Numele lui Isus Hristos.

Crezi că Dumnezeu va vindeca plămâniile tăi și vei fi bine? În ordine. Cu siguranță, El poate face aceasta. Ai văzut cum s-a întâmplat? Bine. Domnul să te binecuvânteze în Numele lui Isus Hristos.

Acum dă-mi voie să te prind de mână. Uita-te la mâna mea. Este ca orice mână, nu-i așa? Bine... Acum voi pune mâna peste mâna ta. Vezi? Are umflături care se mișcă. Ai ulcer la stomac, dar crezi că Dumnezeu te va face bine? Accepți vindecarea Sa? Doamne Dumnezeule, vindecă-l pe bărbatul acesta în Numele lui Isus Hristos și îndepărtează chiar în clipa aceasta diabetul de care suferă, ca să vadă și să știe că este Adevărul. Biblia spune că „*în Numele Meu vor scoate draci...*” Cine? Cei ce vor crede. O, Doamne, eu cred, de aceea, fă ca acest diavol să plece de la fratele meu, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Privește-mi mâna acum. Vezi, nu mai arată ca înainte, este adevărat? Aceasta înseamnă că ești vindecat. Du-te și fii bine.

Tu, cel care ai probleme din cauza astmei, crezi? Du-te și respiră în Numele lui Isus Hristos Domnul. Amin. Crede și nu te îndoii.

Dumnezeu vindecă și bolile de spate și îi face pe oameni sănătoși. Credeți aceasta? Atunci poți merge și să spui: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse, pentru că și eu voi fi bine!” Nu te îndoii, ci spune-o din toată inima. Amin.

Dacă ți-aș spune că tu, cel din scaunul cu rotile, ai fost vindecat, ai crede? Bine.

Atunci du-te, bucură-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse”, și vei avea ceea ce ai cerut. În ordine.

Vino, domnule. Crezi? Uită-te la mâna mea. Vezi? Este normală, nu are nimic. Acum voi lua mâna ta. Privește cum se umflă în timp ce apar și niște puncte albe care se mișcă. Ai vrea să poți mânca cina și să te simți bine? Crezi că este posibil? Crezi că ceea ce vezi vine de la Dumnezeu? Privește-mi mâna din nou. Iată că acele lucruri nu mai sunt, ci au dispărut. Înseamnă că poți merge să-ți mănânci cina, pentru că credința ta te-a vindecat, frate.

Haideți să spunem: „Lăudat să fie Domnul!” (Lăudat să fie Domnul). Păi, El a rămas același ieri, azi și în veci. Credeți că dacă ne vom pune mâinile peste bolnavi se vor însănătoși? Sigur că da.

Tu crezi aceasta, soră? Atunci du-te și fii vindecată spre slava lui Dumnezeu. Amin. O, Dumnezeule, după toate lucrurile întâmplate în seara aceasta, știm că ești aici. Lasă ca puterea lui Dumnezeu s-o întărească pe sora mea, spre slava Ta. Amin.

Vino... Crezi din toată inima? Tu nu mai trebuie să suferi. Fie ca ea să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos, spre slava lui Dumnezeu. Du-te și crede din toată inima.

Tu suferi cu stomacul și cu inima. Boala de inimă ți-a fost provocată de boala de stomac. Doamne Isuse, vindecă-l pe fratele meu, în Numele și spre slava Ta. Amin.

Tu nu ai motive să fii nervos și totuși ești. Așa este. Și cei din audiență suferă aproape toți de această boală. Dați-mi voie să vă arăt. Toți cei care sunt nervoși, să ridice mâna. Ridicați mâinile. Ați văzut? Dați-mi voie să vă arăt că Dumnezeu este Vindecătorul, deoarece știu că vei fi vindecat.

Adevărul este că problema este deja rezolvată. Așa este. Amin. Umbra aceea a

plecat chiar acum. Du-te, bucură-te și spune: „Lăudat să fie Domnul!” Amin.

N-ai vrea să respiri din nou și să te simți bine? Crezi că El poate s-o facă? Atunci du-te și fii bine în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Tu știi că dacă nu vei fi ajutat, vei muri, dar Dumnezeu este aici ca să te ajute, crezi aceasta? Lasă-mă să-ți arăt care este răul acela. Dă-mi mâna. Te temi că ai cancer, nu-i așa? Crezi din toată inima cu mine? Dacă Dumnezeu nu-l vindecă, omul acesta va muri de cancer. O, Dumnezeule, Cuvântul Tău spune că „*în Numele Meu vor scoate draci!*” Astfel, Doamne, dacă ai făcut-o pentru alții, Te rog s-o faci și pentru omul acesta. Lasă ca puterea Atotputernicului Dumnezeu să vină peste el și să-i salveze viața spre slava lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Du-te și uită de această boală. Da, du-te, spune: „Îți mulțumesc, Doamne” și fii vindecat spre slava lui Dumnezeu. Amin.

Tu ai cu adevărat nevoie de operație din pricina tumorii pe care o ai, dar dacă Dumnezeu a putut îndepărta tumoarea din trupul soției mele, poate s-o ia și de la tine, crezi aceasta? Crezi că ceea ce v-am spus despre vindecarea soției mele, este adevărat? Iată, îți mărturisesc cu mâna pe Biblie că ceea ce v-am spus este adevărat. Tu știi că Duhul Sfânt este aici și că eu nu te cunosc, ceea ce înseamnă că dacă-ți voi spune care este problema ta, trebuie să fie Ceva care să mi-o descopere.

Ei bine, Același a luat și tumoarea de la soția mea. Acum crezi că dacă mă voi ruga și îmi voi pune mâinile peste tine, vei fi vindecat? Vei crede din toată inima? Bine. Vino aici. Credeți cu toții? Doamne Isuse, lasă ca harul și mila Ta să vină peste această femeie, fiindcă îmi pun mâinile peste ea, pe baza Cuvântului Tău, și osândesc această tumoare astfel încât sora să poată trăi spre slava lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te și crede. Spune: „Îți mulțumesc, Doamne”, și totul va trece.

Am depășit timpul cu trei minute. Câți din voi Îl iubiți pe Domnul? Câți credeți că

oamenii aceștia sunt vindecați?

Mâine seară voi încerca s-o iau altfel, ca să vă arăt din nou cum lucrează acest dar, desigur, dacă va fi cu voia Domnului.

Domnul să vă binecuvânteze pe fiecare în parte. Se află printre noi cineva care este convins că este păcătos și ar vrea să-L slujească pe Isus Hristos, acceptându-L ca Mântuitor personal? Vreți să vă ridicați acum ca să-L rugăm împreună?

Vom fi bucuroși să facem aceasta. Invitația este valabilă pentru oricine, deoarece aceste servicii de vindecare nu sunt doar pentru vindecarea trupească, ci și pentru cea duhovnicească. De ce spun aceasta? Pentru că boala păcatului este cea mai gravă.

Aș vrea să veniți să ne rugăm puțin împreună, fiindcă suntem bucuroși să vă putem ajuta. Este printre noi vreun păcătos care dorește să ia poziție și să spună: „Vreau să-L accept pe Isus Hristos ca Mântuitor personal, pentru că doresc să fiu mântuit.”? Dumnezeu să te binecuvânteze. Iată că vine cineva. Dumnezeu să te binecuvânteze. Mai este cineva? O, îmi place să-i văd pe oameni venind la El! Haideți și spuneți: „Sunt greșit, dar doresc să mă îndrept!”

Frați și surori, eu pot spune în fața acestor oameni că Domnul nu ne-a lăsat niciodată să spunem ceva greșit. Câți din voi cred că este adevărat? Ridicați mâna ca mărturie. Vedeți, întotdeauna este corect. El vă va salva și pe voi dacă veți veni din toată inima și cu o credință simplă, pentru că Domnul vă cunoaște tainele inimii.

De ce fac chemarea în timpul acesta? Pentru că Ceva îmi spune: „Fă o chemare!” De unde să știu dacă aceasta nu este ultima șansă a acestor oameni? Poate sunt mai mulți care vor să vină... Dacă sunt, nu ați vrea să veniți în timp ce ne vom pleca pentru rugăciune?

Vino, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze. Doamne, vindecă-l și fă-l sănătos. Mai este cineva? Fraților, acesta este cel mai frumos lucru pe care îl puteți face: să veniți aici.

Mă gândesc că un om bolnav este gata să facă orice pentru a fi bine, dar când un om își dă seama că este bolnav de păcat, această boală este mai gravă decât cea trupească.

În seara aceasta, cel puțin două cancere au plecat, deoarece am văzut două umbre care se îndepărtau. Să nu credeți că sunt fanatic, fiindcă nu sunt, ci acesta este adevărul. Dacă oamenii care au fost vindecați vor trăi destul de mult, se pot îmbolnăvi din nou: pot face pneumonie sau altceva, pentru că trebuie să treacă și ei din viață. Ceea ce trebuie să faceți însă acum, este să acceptați Viața veșnică. Priviți ce a spus Isus: *„Cine ascultă cuvintele Mele („a asculta” înseamnă „a înțelege”) și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* (Ioan 5.24).

Voi faceți cel mai bun lucru din viață.

Aș vrea să rog câțiva predicatori să vină aici ca să ne punem mâinile peste oamenii aceștia. Veniți aici... Fiți plini de respect, vă rog.

Tată ceresc, în prezența Ta divină, și nu în urma unei emoții, ci prin călăuzirea Duhului Sfânt, venim la Tine... Când ei L-au văzut pe Isus făcând aceste lucruri, ca acum 2000 de ani, s-au purtat cu El la fel ca cei de atunci, pentru că este scris: *„Mulți au crezut în El din pricina lucrărilor pe care le făcea.”* iar în seara aceasta, mulți au crezut în El tocmai din pricina aceasta. Doamne, aici stau trei suflete scumpe, și deși de obicei sunt femei, în seara aceasta sunt bărbați. Primește mărturisirea lor, fiindcă recunosc că sunt greșiți și doresc să aibă Viața veșnică prin Isus Hristos. Îndepărtează orice pată a păcatului, pentru că ți-i încredințez Ție, cu convingerea că-i vei primi pe baza Cuvântului care spune: *„Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni.”* (Ioan 6.37). Tată, ei au venit fiindcă cred că îi vei ierta și doresc ca

Începând din seara aceasta să Te slujească tot restul vieții lor, despărțiți de păcat. Te rog să reverseți Duhul Sfânt peste ei și să-i umpli de puterea Ta divină, ca să nu fie doar niște creștini, ci să fie vase de lucru folosite până la refuz de Duhul Sfânt, astfel încât să poată ajuta la înaintarea Evangheliei, ducând Mesajul ei și la alții.

Doamne Isuse, Ți-i încredințez pe baza Cuvântului Tău, care a făgăduit că vor fi iertați. Tu ai spus că îi vei învia în ziua de apoi, iar eu știu că cuvintele Tale sunt adevărate și nu dau greș niciodată. În seara aceasta, Cuvântul Tău a venit la acești bărbați, iar ei sunt gata să-L urmeze în Numele lui Isus. Amin.

Rămâneți cu capetele plecate...Fraților, voi ați făcut tot ce puteați face, și mă gândesc că atunci când un om este convins că este greșit, este osândit de păcat deoarece a făcut ceva greșit. Și este o singură cale de iertare: prin cruce.

În ce vă privește, voi ați pășit în seara aceasta aici, în fața tuturor acestor oameni, ca să-L acceptați pe El ca Mântuitor personal, deoarece sunteți convinși că are dreptate și că voi sunteți greșiți. El a murit pentru păcătoși. Acesta este motivul pentru care a venit pe pământ: ca să moară pentru păcătoși, iar vouă vi se cere un singur lucru: să acceptați necondiționat Jertfa Lui. Vreți să-L acceptați ca Mântuitorul vostru, să aruncați toate păcatele înapoia voastră și să trăiți din clipa aceasta pentru El? Dacă vreți aceasta, ridicați mâinile spre El și spuneți: „Eu vreau, Doamne!” Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Aceasta înseamnă că s-a terminat. Dacă credeți că sunt slujitorul lui Dumnezeu, aceasta este conform Cuvântului Său: păcatele voastre sunt înapoia voastră; sunt în Marea Uitării, de aceea El nu-Și va mai aminti de nici unul. Voi sunteți făpturi noi în Hristos.

Frații aceștia își vor pune acum mâinile peste voi. Haideți și voi, predicatorilor. Haideți și puneți-vă mâinile peste ei ca să primească Duhul Sfânt. Veniți mai aproape.....

.... Umple-l pe fratele meu cu botezul Duhului Sfânt.

Umple-l și pe fratele acesta cu Duhul Sfânt. Dăruiește-i aceasta în Numele lui Isus Hristos, în timp ce-l încredințăm în mâna Ta. Amin. Acum vă puteți ridica.

Bărbații aceștia L-au acceptat pe Isus Hristos ca Mântuitorul lor personal, de aceea păcatele lor au fost iertate. Câți știu că așa spune Cuvântul Domnului?

Prieteni, aș vrea să vă întoarceți spre audiență.

Deci El a spus: *„Cine se rușinează de Mine înaintea oamenilor, Mă voi rușina și Eu de el înaintea Tatălui, dar pe cel ce Mă va mărturisi înaintea oamenilor, Îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu...”* (Matei 10.32-33).

Ridicați mâinile ca semn că Isus Hristos este Mântuitorul vostru și că L-ați acceptat ca Salvator personal. Ridicați mâinile și voi, fraților, care ați venit la altar, astfel ca audiența să vadă că Îl mărturisiți înaintea oamenilor, pentru ca în ziua aceea și El să vă mărturisească înaintea Tatălui și a îngerilor. Acum, în timp ce ne vom pleca capetele, pentru rugăciunea de încheiere, aș vrea ca fiecare frate să dea mâna cu frații aceștia și să-i invite în biserica voastră.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te vindece. Dumnezeu să-ți dea har din belșug. Aceasta este rugăciunea mea sinceră.

Haideți să ne plecăm capetele în timp ce fratele Rose ne va conduce în rugăciunea de încheiere. Amin.

- Amin -